

tidspunkt, hvor bl.a. vedvarende energi kan give os en tilsvarende hjemlig forsyningsfordel.

Staten har ud over at sikre forsynings sikkerheden også en betydelig fiskal interesse. Vi har gode indtægter fra de skatter og afgifter, som er pålagt aktiviteterne i Nordsøen, og jeg vil gerne her nævne, at Skatteministeriet for nylig har udsendt et notat om kulbrintebeskatning. Som opfølgning på notatet er skatteministeren ved at nedsætte et udvalg, som skal se på beskatningen af olie- og gasproduktion i Nordsøen med henblik på fremtidige tilladelser.

Op gennem 1990'erne er fokus i energipolitikken drejet væk fra spørgsmålet om forsynings sikkerhed, og miljømæssige hensyn har i højere grad været styrende for tilrettelæggelsen af miljøpolitik. Faktisk er det lykkelige jo, at de miljømæssige hensyn trækker i samme retning som de forsyningsmæssige hensyn, og dygtigheden hos de danske operatører har også vist, at der er god økonomi og god beskæftigelse i den politik, vi fører.

Energi politikken har siden sin tilblivelse i 1970'erne været præget af en livlig debat, men også af, at alle de store og vigtige beslutninger på området er blevet gennemført i et bredt samarbejde i Folketinget, og den tradition er jeg personligt meget tilfreds med og glad for.

Der er nu fokus på at udvikle en bæredygtig energipolitik, hvor et vigtigt miljømæssigt aspekt er at undgå globale klimaændringer gennem en reduktion af udledning af klimagasser. Det vil på lang sigt kunne betyde en udfasning af brugen af fossile brændsler, og i stedet skal vedvarende energi stå for en stadig større del af energiforsyningen. Der arbejdes på mange fronter for at udvikle nye energiteknologier, men hvornår disse er klar til at forsyne os med energi, er det ikke nemt at spå om. Forhåbentlig er de nye teknologier dog på plads, længe før verdens oliereserver er brugt op.

I begyndelsen af 1980'erne var det vigtigt at få gang i vores egen produktion af olie og gas hurtigst muligt for at opfylde målet om høj forsynings sikkerhed, og det er i høj grad lykkedes gennem en målrettet indsats. Siden 1991 har vi været selvforsynende med olie og gas. Der var megen bitterhed i sin tid, da man indgik aftalen, men jeg tror, at det i dag er den almindelige opfattelse, at den har været til fordel for alle parter. Man satte pres på produktionen og udvindingen, og vore operatører derude svarede på udfordringen med stor dygtighed og skabte dermed ikke bare et forretningsområde i Nordsøen,

som må aftvinge beundring, men også et vigtigt forretningsområde uden for landets grænser.

Ressourcer, som man i sin tid troede, at man enten slet ikke kunne udvinde eller kun kunne udvinde nogle få procent af, udvinder man i visse tilfælde op til 30 pct. eller over 30 pct. af. Det synes jeg er imponerende, og jeg tror, årsagen er, at man blev underlagt kravet om arbejdsplaner og dokumentation for udført arbejde osv. Jeg var selv medlem af den daværende regering, der tog den diskussion, og selv om det var en besværlig diskussion, har det jo vist sig, at det var en god aftale, man kom frem til.

Overordnet betragtet vil en udnyttelse af de olie- og gasressourcer, der ligger tæt på de markeder, hvor energien bruges, være den mest resourcebesparende og miljømæssigt mest optimale løsning, idet det bl.a. begrænser forbruget af de energiresourcer, som anvendes til transport af råstofferne.

Nu er fokus skiftet over mod at efterforske og finde den olie og gas, vi råder over i Danmark. Det er stadig regeringens politik i tråd med »Energi 21« at tilrettelægge efterforskning af olie og gas for at lokalisere så meget som muligt af den olie- og naturgas, der er i den danske undergrund. Den olie og gas, der findes, skal være til størst mulig glæde for det danske samfund og give os det pusterum, som er nødvendigt, indtil vi har udviklet andre energikilder og andre energiteknologier. Jeg har peget på vedvarende energi, og jeg kunne også have nævnt geotermi osv. Der er mange spændende muligheder for at skabe en høj selvforsyningsgrad, men vi skal have ro og forsynings sikkerhed og selvfølgelig også indtægter fra vore fossile ressourcer i den danske undergrund.

Det er i høj grad overladt til interesserede olieselskaber at forestå selve det praktiske arbejde med at efterforske og producere olie og naturgas i Danmark, og heldigvis er der stadig stor interesse for at lede efter olie og gas i Danmark. Det er et sejt træk for selskaberne. Nogle har succes, andre er mindre heldige, men det er jo sådan, den branche er indrettet. Men efter min opfattelse er det vigtigt at holde fast i kontinuiteten i selskabernes arbejde, således at den viden, der er opbygget gennem mange år om den danske undergrund, kan udnyttes mest effektivt, for den eneste måde, hvorpå vi kan øge vore reserver af olie og gas, er faktisk ved en fortsat indsats fra selskabernes side, det være sig ved efterforskning eller udvikling af ny teknologi.